

VINT ANYS DEL SETMANARI L'EBRE

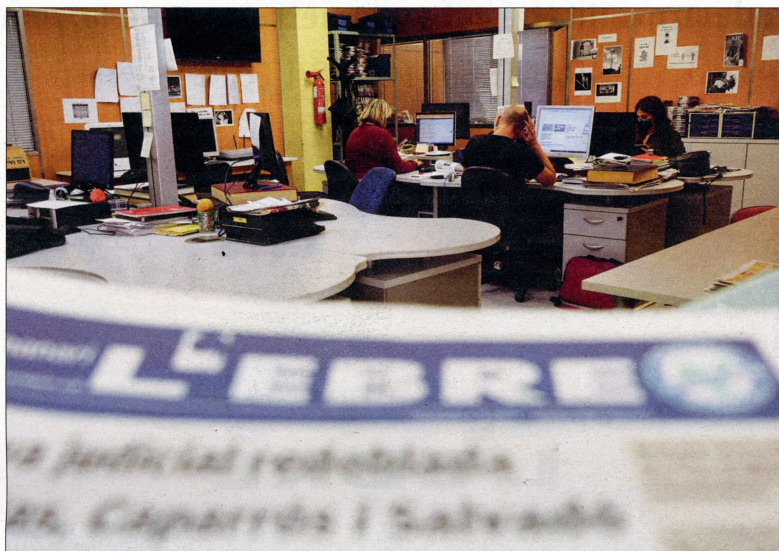
El SETMANARI L'EBRE complix 20 anys

El 30 de novembre del 2001 sortia el primer número de la nova publicació, producte de la fusió de 'La Veu del Baix Ebre' i l' 'Ebre'

Terres de l'Ebre Redacció

Com recordava el periodista i referent de la premsa tortosina Josep Bayerri Raga en una de les seues cròniques històriques per a esta capçalera, l'any 1956, un grup de deu persones vinculades al poder local tortosí en època franquista va prendre la iniciativa de traure un nou periòdic i liquidar, prèviament, els deutes del *Bajo Ebro*. Així va nèixer *La Voz del Bajo Ebro* (núm. 1, 23 de juliol del 1957). Durant vint anys, el setmanari va ser el portaveu de l'Ajuntament, complementat amb informacions locals -especialment, esportives-, comentaris d'actualitat i articles d'opinió, sempre mesurat. El primer director en fou el periodista José Tarragó Salvadó, que va morir tres anys després. El succeïren Joan Gamundi Sanz, Vicent Sanmartín Peralta, David Català Franquet, Lluís Climent Ferré i Lluís Mestre Reixach, que ho era, també, de l'emissora Ràdio Tortosa. El redactor en cap i ànima de la publicació fou sempre l'impressor Salvador Blanch Balaguer. Tret d'alguns intents en publicacions mensuals de poca durada, continuava, però, sent l'única veu informativa del territori, sempre vinculada al poder i a les forces polítiques conservadores. Des del 1965 apareix com a editat pel Consejo Local de Prensa del Movimiento. Això va fer que des d'alguns sectors es plantegessen traure una alternativa setmanal de caràcter independent i de tarannà progressista. Així va nèixer *Ebre Informes* (núm. 0, 26 de gener del 1978), editat i dirigit per Josep Bayerri. Els dos periòdics (un en castellà i l'altre en català) van conviure durant 22 anys plantejant posicions diferents, sovint contraposades, **"però sempre amb una bona relació"**, recorda Bayerri mateix.

Mentrestant, es va fundar el primer setmanari ampostat després de la Guerra, *Migjorn* (núm. 1, 12 de gener del 1984), promogut per Josep Lluís Ripollés, que en va ser el primer director, a qui va succeir Josep Maria Arasa Fort. També van anar produint-se canvis als dos setmanaris tortosins. El 1985 Bayerri va deixar de ser editor i director d'*Ebre Informes* i van ocupar-ne la funció durant diversos

cicles Enric Algueró Estrada, Joan Josep Carot Bladé, Arturo Gaya Iglesias i Josep Lluís Villa Moreno. Sota la direcció de Villa, el 1989 es produí la fusió entre els dos setmanaris, encara que conservant dos capçaleres (*Ebre Informes*/*Migjorn*). Esta **"ficcio"**, com s'hi referia Bayerri, va durar fins al 1995, quan va aparèixer sota la nova capçalera única de *L'Ebre*. L'altre setmanari tortosí continuava la seua via i el 1990, sota la direcció de Joaquim Rambla Manzano, va passar a editar-se en català: *La Veu del Baix Ebre*. El 2001, ara fa vint anys, va tenir lloc la fusió definitiva entre tots dos, per a donar peu a *La Veu de l'Ebre*, primer, que va evolucionar cap a l'actual SETMANARI L'EBRE.

El 30 de novembre del 2001 sortia al carrer el primer número, que va fer possible un important salt qualitatiu i quantitatiu quant a continguts i difusió; un projecte sense precedents a Catalunya sota la direcció periodística de Josep Maria Arasa i amb Joaquim Rambla com a gerent. Se'n fusionaven tots els departaments i el personal respectiu (administració, comercial i redacció), així com les carteres de clients (inclosos subscriptors) i, òbviament, el periòdic, que va passar de dos tirades baixes acumulades per separat a una d'úni-

ca de molts més exemplars, amb una primera edició amb més de 150 pàgines. I tot això passava un any després de la creació de la Delegació del Govern de la Generalitat a les Terres de l'Ebre i enmig de la revolta popular antitransvasista.

Durant 20 anys i 1006 números, el SETMANARI L'EBRE s'ha convertit en un referent obligat de la premsa del territori, a còpia d'enginy empresarial i dels treballadors davant la manca de suport estructural en un territori debilitat per un cert desequilibri endèmic envers la resta del país. De fet, este mitjà de comunicació va nèixer amb la clara voluntat de defensar i reimpulsar les Terres de l'Ebre, un compromís que no s'ha desatès en cap moment. El SETMANARI L'EBRE ha caminat durant 20 anys en simbiosi amb un territori que ha estat en este període, i no pas en un altre, quan ha assolit quotes d'identitat col·lectiva i d'articulació política i social que no havia tingut en les dècades o segles anteriors. Els centenars de periodistes i col·laboradors que han passat per la casa en estos 20 anys han contribuït a una projecció triple: pasat immediat, present i futur d'un territori perifèric que continua necessitat d'amplificadors per a alçar la seua veu davant de greuges i reptes que s'arrosseguen sense resoldre

Vint anys han donat per a molt. Josep Maria Arasa va ser-ne el director fins al gener del 2016 -incloent-hi el període amb Sílvia Berbis com a directora en funcions-, quan va passar el testimoni a l'actual director, Òscar Meseguer.

RECONeixEMENTS I POTÈNCIA DE GRUP L'any 2002, el periòdic va rebre el Premi Tasis Torrent al millor setmanari de Catalunya i el mateix any es va poder estrenar una nova i moderna redacció al número 2 del carrer de Rosa M. Molas, a Tortosa, des d'on es continua confeccionant el periòdic. Poc temps després, el setmanari va recollir el Premi a la Promoció i Protecció del Patrimoni i el Premi a la Responsabilitat Social. Es va donar un nou impuls als departaments comercial i de màrqueting en una aposta pels especials socials. Es van crear iniciatives de prestigi com ara *Diàlegs a l'Ebre* -que van permetre connectar molt millor l'Ebre amb el nord del Principat, i es va poder mantindre i ampliar sensiblement la cobertura de les comarques interiors: Ribera d'Ebre i Terra Alta.

El 2014, en el marc de la Nit de les Revistes de la Premsa en Català, va recollir el premi a la millor portada, i els anys 2016, a Igualada, i 2018, a la Jonquera, va guanyar el primer a la

millor portada de diaris, bisetmanaris i setmanaris de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal. També en els darrers anys, cinc treballs publicats al setmanari han estat escollits entre els treballs finalistes de les set edicions del Premi Terres de l'Ebre de Periodisme.

L'any 2008, l'empresa editora del setmanari va obtenir la concessió d'una freqüència de ràdio (103.9 FM) en ser adjudicatària del contracte de gestió del servei públic de radiodifusió sonora en ones mètriques amb modulació de freqüència amb caràcter comercial, ara gestionada per Imagina Ràdio. I amb esta idea d'anar creixent com a grup de comunicació dins del territori ebrenc es va crear una empresa per a optar i aconseguir la concessió d'una freqüència de televisió local en el moment d'obrir-se el mercat de la TDT. Així va arribar *L'Ebre TV*, ara integrada dins de Canal Terres de l'Ebre.

A més a més, durant els darrers anys s'han posat en marxa les edicions digitals de tots estos mitjans, que acumulen més de 3,6 milions de pàgines vistes en un any, i prop de 120.000 navegadors únics i de 45.000 seguidors a Facebook.

Pel que fa al setmanari en paper, el 2016 se'n va modificar la maquetació, per a fer-la més atractiva i oberta a informacions elaborades que complementen la immediatesa de les edicions digitals i donen profunditat a l'actualitat. Un repte que continua vigent.

UN ANY DE CELEBRACIÓ Amb motiu del número 1000 del Setmanari, que va sortir al carrer el passat 15 d'octubre, l'empresa editora Setmanari l'Ebre SL ja va anunciar dotze mesos de celebració amb un calendari ple d'activitats. Entre les previsions, hi ha la de fer debats monote-màtics amb personalitats rellevants del territori, exposicions i xerrades a escoles i instituts, amb la voluntat de posar en valor el rol de la premsa de proximitat. També hi ha prevista la publicació del *Llibre d'Estil del SETMANARI L'EBRE*, i l'organització a Tortosa, a principis del 2022, d'una de les jornades descentralitzades del 40è aniversari de l'Associació Catalana de Premsa Comarcal. ■